

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 707: Ba Điều Này Điều Là Huyễn Hữu, Đương Thể Tức Không

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 060)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ba điều này điều là huyễn hữu, đương thể tức không.】

Hiểu rõ đạo lý đã giảng ở phần trước, thì câu nói này sẽ rất dễ hiểu. Điều là pháp duyên sanh, điều là “hữu tức phi hữu” (có tức là không), cho nên gọi là huyễn hữu, đương thể tức không. Bởi vì nó là huyễn hữu, đương thể tức không, cho nên không thể chấp trước, quý vị chấp trước thì sai rồi. Chẳng những không thể chấp trước, mà ngay cả phân biệt cũng sai, cho nên nhất định phải xa lìa tất cả mọi sự phân biệt và chấp trước.

Trong lúc giúp đỡ hết thảy chúng sanh, tùy duyên là tốt, tùy duyên chứ đừng phan duyên. Chư vị phải biết, phan duyên thì thứ quý vị tu được chỉ là phước báo hữu lậu, làm sao biết được? Thành thật mà nói, điều này chẳng cần phải hỏi người khác, tự mình bình tâm suy nghĩ một chút là được, là hiểu rõ thôi. Tâm phan duyên thì không thanh tịnh, không thanh tịnh thì phải chịu luân hồi trong Lục đạo; tâm tùy duyên thì thanh tịnh, giống như chẳng có việc gì (nhược vô kỳ sự).

Chữ “duyên” này, người thời nay chúng ta gọi là cơ hội; có cơ hội này thì hoan hỷ mà làm, không có cơ hội này thì không làm, làm cũng rất tự tại, không làm cũng rất tự tại. Làm rồi ta cũng không thấy là mình được, không làm cũng chẳng thấy là mình mất, hoàn toàn không có tâm được mất, như vậy mới là tự tại!

Hữu lậu và vô lậu chính là nằm ở chỗ tâm có thanh tịnh hay không, trong tâm có một tơ hào ô nhiễm, thì những gì quý vị tu đều là phước báo hữu lậu, quả báo ở trong Lục đạo, chẳng thể ra khỏi Lục đạo. Đây là lý do Phật năm lần bảy lượt khuyên dạy chúng ta phải tùy duyên, không được phan duyên, đạo lý chính là ở chỗ này.